

Pest, jan. 12. 1860.

K 513/57.

Kedves Barátom! Beszél meg, hogy leveledre csak most
vélafutott. Kéjdelmenemmel oda, mivel tudtam, hogy Deák
elvésténül megjött ezen napokban, s vele álltam közölni
főleg, senvedet a pépirodalmi lap iránt. Mondanom sem
tűnő, hogy én is kemény, rendkívül örvendestünke elha-
tározásodnak, nem csupán azért, hogy ez körülbe hoz-
na, hanem azért is, mert pépirodalmi törekvéseink
egyet központja lenni, mielőtt igen sokat vártunk.
Vörösmarty hátsa, kezebb ismeret melles is, nagy
igen nagy volt. S nekem mindig az volt hisem,
hogy medűnk jó pépirodalmi lap szerkesztője még na-
gyobb mértékben járjékunk van, mint kritikai lap-
ra. Vad az a kérdés, egy pépirodalmi lap minő-
kísáso nyújt a szerkesztő tartatására. Eötvös nem
igen nagy reményvel van. Kemény sem igen arany
kegyes. Én is Deák ellenben az hiszünk, egy
pépirodalmi lap, melynek élén mered áll, számíthat
a köröség jótora párolására. Termékesen mi —
s én Deák mindenekelőtt igéve — fínsén elkö-
vetend minden a részvétel gerjesztése. Egyáltalá-
ban Deák határozottan úgy vélekedik, hogy Deák li-
kell ragadunk azon létező körök állásból, s iro-
dalmi központunkra hozni. Meg vagyunk gőszödvé,
hogy a philológiai osztályban első vagy, kit az
Igargasó tanács firtetésben képesít, mikélyt ez osztály
tagjaira kerül a sor. De háts addig? Ugy hisz
jűl, részvétel alapján is bírósíthatjuk a pé-
pirodalmi lapot, melyet De szerkeszt. Megkísér-
tünk más kombinációkat is. Bármikéint, monda
Deák

Deák, de kégyen volna, ha független állást nem tud,
 nánd is fiamodra birtokítani. Késő írtam meg erről
 Neked. S meg lehetett gőzölni, hogy Deák oly uszár
 is módosítas ér, melyet önmagával ötféleképpen. Itt
 van a kiemle is, melyre némileg szintén támaszkod,
 hasni egy pár pár fémre eszékig. Mírók épen nem len,
 ne kedved selesit irni, fordítván valamit. S
 assán egy pár órást társalogva az iradalomról, sty.
 tustól, a nélkül, hogy exament teltene adatszól,
 — a theologiai intézetből is fiamishasznál némi
 jövedelem-jövedelekre. Aronban fő doloz valamelyesen
 a fiamodalmi lap lenne. Mírók alapozom? még
 nem tudom. A napokban cínálunk Eötvösre, és
 fiamitafordít, sekeret. Gondolkozom, de is a tárgya
 nál s irdd meg írók nérekesek. Ha lehet még
 a hónapban jöjjünk vissza. S assán folyomódjál egy
 tudjuk, ezén Deák sem kell jánlni. A helyre,
 ság is megadhatja. S hogy megadják, nem kérek,
 de dűn. — De többet rövid idő. Most ne,
 gornem kell a Naplónak kell ismón az akademiáról.
 Círded folytatásán örömmel veszem. E,
 pen körirásán jövedt a nyomdából, s én átadám,
 a nélkül, hogy elolvaszam volna. A mit irsz, a
 mi kuldess, nagyon nyomozom. A correcturát leül
 dön. Rlig várom, hogy megam is olvassam.
 Most a penlebe Mírókól kaptam irólkodas;
 s gr. Telér, Sándorától.
 Bőszándoztam, hogy a te példányod az, mi
 dilagpi leveleiből látom, nem Eötvös el. Ma meg
 selessem. — Egy hírem, Deáddal nem fordít meglató,

[az engedélyre.]

gatum.

Nem csófolja nőket is az ő presett komáját. Kés
fijain híressé "köröztarját", s leüldözött kővet az
új cöben

híved
Cseugery

